

י"ג אב תשפ"ו
27 יולי 2026

פסק דין בערעורו של [...]

(...) – מס' מזהה XXXXXXXXXX

שופטים: פרופ"א דוד דורבן (אב בית הדין), פרופ"ח מאיה דוידוביץ-פנחס, מר ג'יסון דבדה.

יועצת משפטית לבית הדין: עו"ד ליאורה ארזי בן-חיים.

המערער: מר [...], ב"כ עו"ד לובנה תומא.

המשיב: פרופ"ח עדו טל (התובע המשמעת), ב"כ עו"ד שחר הופמן.

משקיפים: מר עבדאללה זידאן, מר עזרא עמר (שופטים בהתלמדות).

1. בתאריך 16.2.2026 ניתנה הכרעת הדין בעניינו של הסטודנט [...], מס' מזהה [...] (להלן: "הסטודנט" או "המערער"), לפיה הורשע פה אחד בעבירות משמעת לפי סעיפים 4.5 ו-4.19 לתקנון משמעת סטודנטים של הטכניון (התנהגות שאינה הולמת סטודנט; פגיעה בכבוד הטכניון או בכבודו או בשמו הטוב של איש הטכניון).

2. המעשה בגינו הורשע הסטודנט הוא פרסום פוסט בסטטוס של אפליקציית ווטסאפ, בתאריך 13.6.2025 (להלן: "הפרסום").¹ בפרסום יש תמונה בה נראה גבר שוכב על גבו בתוך הריסות. למעלה כתוב "Must watch", במרכז התמונה כתוב בערבית ובאנגלית "ISRAEL IS OUT OF CONTROL", ובתחתית התמונה כתוב "Stop this genocide... guys" בצירוף אימוג'י בוכה, לב שבור, ודגל פלסטיני. על גבי תמונה זו כתב הסטודנט:

"I am blessed with the opportunity to see the terrorists around me, during my stay in occupied Palestine. As the time passes, we are now more familiar with their nature/behavior!!!

(בצירוף אימוג'י של לב) **Indeed, Qur'an says the truth".**

3. בתאריך 12.3.2026 ניתן גזר הדין המשמעתני בעניינו של המערער. בית הדין קמא השית על המערער ברוב דעות את העונשים הבאים:

א. הרחקה בפועל מלימודים בטכניון למשך שנה (לפי סעיף 12.7 לתקנון). למען הסר ספק, במהלך שנה זו ועד ליום 13.3.2027:

a. הסטודנט לא יוכל לבצע כל פעולה לצורך השלמת התואר.

b. יעוכב כל אישור בדבר מעמדו של הסטודנט או הישגיו (לפי סעיף 12.5 לתקנון).

ב. ביטול הזכות לקבלת כל מלגה, פרס לימודים, מעמד "מצטיין", דיור במעונות, היתר, הטבה או זכות יתר לצמיתות (לפי סעיף 12.5 לתקנון).

¹ קובלנה משמעתית מיום 29.7.2025, הוגשה ע"י התובעת המשמעתית דאז, פרופ"ח יסכה גולדפלד.

- ג. **הרחקה על תנאי מלימודים בטכניון לחמש שנים, בתוקף עד לסיום הלימודים בטכניון, תופעל במקרה של הרשעה נוספת בעבירה לפי סעיף 4.5 או 4.19 לתקנון** (לפי סעיף 12.7 ו-12.16 לתקנון).
- ד. **הגבלת כניסה לטכניון (פיזית או מקוונת) לצמיתות, למעט קיום בחינת הגמר הנדרשת לצורך השלמת התואר** (לפי סעיף 12.9 לתקנון). **למען הסר ספק, הסטודנט לא יהיה רשאי להשתתף בטקס קבלת התואר, במידה ויהיה זכאי לתואר.**
- ה. **לאחר השלמת התואר הנוכחי, מר [...] לא יורשה ללמוד, או להשתלם בטכניון** (לפי סעיף 12.15 לתקנון).
4. **דעת המיעוט** (ביחס לרכיב הענישה של הרחקה בפועל בלבד) סברה, כי בנסיבות העניין ראוי להשית על הסטודנט הרחקה בפועל מלימודים בטכניון למשך **שנתיים**.
5. בתאריך 12.4.2026 הגיש המערער ערעור (לאחר ארכה שאושרה), על **חומרת העונש** גרידא, ובפרט על רכיב **ההרחקה בפועל למשך שנה** (להלן: "**הערעור**"). בתאריך 26.4.2026 הגיש המשיב תגובה לערעור; ובתאריך 1.5.2026 הגיש המערער תשובה לתגובה (להלן בהתאמה: "**התגובה**" ו-"**התשובה**").
6. בתאריך 28.5.2026 התכנס בית הדין לערעורים בנוכחות הצדדים ודן בערעור.
7. **המערער** הינו סטודנט בינלאומי מ[...], לתואר דוקטור בפקולטה לכימיה. לשיטתו, "במועד הרלוונטי" הוא כבר השלים את כתיבת התזה והגשתה, וכל שנותר לו היה לקיים את בחינת הסיום (סעיף 1 לערעור). ההרחקה שהושתה עליו מונעת ממנו להשלים את לימודיו, לקיים את בחינת סיום התזה ולקבל את זכאותו לתואר דוקטור. לטענתו, בנסיבות העניין ההרחקה שהושתה עליו אינה מידתית, **והיה ראוי להסתפק בתקופת ההשהיה עד למועד הדיון בערעור – כשישה חודשים** – פרק זמן העולה על סמסטר אקדמי מלא (סעיפים 2-5 לערעור).
8. לטענת המערער, למרות שעל פי גזר הדין הושתה עליו הרחקה **לשנה**, **בפועל** מדובר בהרחקה המשתרעת על פני קרוב **לשנה וחצי**: משלהי חודש נובמבר 2025 - מועד השהיית הליכי הסיום שלו ע"י דיקן ביה"ס לתארים מתקדמים² - ועד ליום 13.3.2027 (מועד סיום שנת ההרחקה שנגזרה עליו ע"י בית הדין קמא). אי לכך, הוא ביקש מבית הדין לערעורים להקל בעונשו, ולהסתפק בששת החודשים שכבר חלפו במועד הדיון בפניו.
9. המערער טען כי לא ניתן משקל ראוי לעיכוב שכבר נגרם בפועל, להתנצלות והחרטה שהביע לאורך כל ההליך, ולנסיבותיו האישיות (בין היתר היותו אב טרי). בנוסף, ניתן משקל יתר לשיקולי הרתעה כללית, על חשבון בחינה פרטנית של עניינו.
10. עוד טען המערער, כי העונש שנגזר עליו סוטה מרף הענישה הנהוג בעבירות דומות, וכי במקרים חמורים יותר הושתו עונשים מתונים יותר: בכתב הערעור ביקש המערער להשוות את עניינו ל- 4/2025 (פרשת אקדח הצעצוע), ול- 7/2024 (קיום הפגנה ללא אישור). בין היתר טען המערער, כי בפרשת אקדח הצעצוע למרות שמדובר בעבירת אלימות נגזר על המערער עונש הרחקה של סמסטר בלבד (בנוסף לרכיבי ענישה אחרים).

² בתאריך 27.11.2025 דיקן ביה"ס לתארים מתקדמים הודיע לסטודנט, כי מכוח סמכותו לפי סעיף 16.6 לתקנון המשמעת, הוא משהה את כל הליכי הסיום של לימודי הסטודנט עד לאחר סיום משפטו בבית הדין המשמעת.

11. יאמר כבר עתה, כי לדעתנו אין קשר בין עניינו של המערער לבין המקרים הנ"ל, ומדובר בהשוואה שגויה, בבחינת "תפוחים לתפוזים". עם זאת, נציין כי בפרשת אקדח הצעצוע בית הדין קבע, כי על אף ש"המעשה שביצע הסטודנט חמור ביותר ובמזל רב לא הסתיים באסון ... הסטודנט לא תכנן ולא התכוון לאיים על באי הטכניון".³ אי לכך בית הדין זיכה את המערער מעבירת אלימות לפי סעיף 4.6 לתקנון.
12. ההשוואה הנכונה אם כן לדעתנו, היא למקרים קודמים של פרסומי נאצה ברשתות החברתיות, כפי שציין המערער לדוגמא את גד 9/2024 (פרשת פרסום הציטוט מהקוראן). זאת ועוד, בדיון בפנינו זנחה ב"כ המערער את ההשוואה לפרשות הנ"ל (אקדח הצעצוע וההפגנה), והתמקדה בהשוואה למקרים קודמים של פרסומים במדיה החברתית.⁴
13. לשיטת המערער, למרות שהפרסום בפרשת הציטוט מהקוראן היה חמור יותר, נגזר על הסטודנט שם עונש הרחקה לשנה, כפי שנגזר על המערער. לעמדתנו, המקרה דנן הוא החמור יותר שכן הביטוי "טרוריסטים" הינו ביטוי מפורש הרבה יותר מהפרסום שם. כמו כן, בפרשה אחרת של פרסומים שנעשו בסמוך לשביעי לאוקטובר (ראו גד 8/2024), נגזר על הסטודנטית עונש הרחקה לשנתיים. המערער קיבל עונש קל יותר, למרות שלדעתנו הפרסום דנן הוא לא פחות חמור ומפורש מהפרסום שנעשה שם. אולם הנקודה שיש להדגיש היא זו: ערכאת הערעור לעולם אינה נכנסת בנעליה של הערכאה קמא. היא אינה בוחנת איזה עונש היא היתה משיתה לו היא היתה הערכאה הדיונית. תפקידה הוא לבחון האם גזר הדין של הערכאה קמא מצוי בתוך **מתחם הסבירות**, או סוטה ממנו באופן קיצוני ובלתי סביר.
14. עוד טען המערער, כי הפרסום לא זכה לחשיפה, בניגוד להתבטאויות במקרים קודמים. מדובר בטענה שנטענה בעלמא, ונדחת על ידינו. המקרה הגיע לבית הדין כי הוא זכה לתהודה. הוא פורסם בסטטוס הוואטסאפ של המערער, כך שכל אנשי הקשר שלו יכלו לראות את הפרסום. שני סטודנטים לפחות נחשפו לפרסום והתלוננו עליו.
15. **המשיב** הדגיש, כי בניגוד לדברי המערער, מכתב ההתנצלות שכתב בתגובה לתלונה נגדו, לא יועד לקהילת הטכניון, אלא מוען ויועד אך ורק לתביעה המשמעתית ולמלוות ביה"ד המשמעתי מטעם אס"ט.
16. ביחס לעונש, המשיב טען כי בית הדין קמא נהג עם המערער במידת הרחמים, וגזר על המערער עונש מתון בהשוואה למקרים דומים. לשיטתו, הקלה בעונש מעבר לכך תהווה זילות של ההליך המשמעתי והעברת מסר שגוי הן למערער והן לציבור הסטודנטים. המשיב הדגיש, כי ה"כלל הוא, שאין ערכאת הערעור נוהגת להתערב במידת העונש שנגזרה בערכאה הראשונה, אלא אם כן נפגם גזר הדין בפגם של ממש, או שהערכאה הראשונה טעתה טעות היורדת לשורשו של העניין".⁵
17. בסיום הדיון אמר המערער כדלקמן (עמ' 10 לפרוטוקול):
- "As I already told in the last meeting that I already apologized many times, like in front of the committee, like via the committee, I apologized to the whole community who might get hurt by my words, okay. So I didn't mention the Technion. I never mentioned the Technion people or the

³ ראו באתר ביה"ד המשמעתי: הד 4/2025, שם, בסעיף 28 להכרעת הדין.

⁴ ראו בעמ' 4 לפרוטוקול הדיון: "בוא נתמקד במקרים של באמת התבטאויות, חופש ביטוי, פרסומים במדיה החברתית".

⁵ ראו ההפניות בסעיף 1 לתגובת המשיב: על"א 87/15 **הוועד המחוזי של לשכת עורכי הדין בתל – אביב נ' עו"ד שילוח**, פ"ד מב (3) 321; וראו גם: בדא (ארצי) 20/48 **ועדת האתיקה הארצית של לשכת עוה"ד בישראל נ' ירון גביון, מתמחה**, נבו 25.11.2020; ועדת משמעת סטודנטים (הרצליה) 6-15 פלוני נ' **המרכז הבינתחומי הרצליה**, נבו 6.12.2015.

people around Technion or my colleagues over there. So I mentioned earlier that I only mentioned the people like those settlers basically, who was doing the settler violence there, okay. So my all the post was about them, not related with the Technion community or the other community like the Jewish community. So, but again, if whether I mentioned them or not, I am apologizing to all the Technion community and all over the Israelis, like the Jewish people over there who might get hurt by my words. So it was by my mistake, okay. I didn't want to mention them. So, and I am, just because of those posts, I am stuck here, okay. So I, I am unable to do anything. from my home and I am not having my degree at all. So unless I am finishing my PhD degree, I am unable to apply for the postdoc. So now I am having a kind of like five to six months. So it is concerning about my family as well. Okay, so these family are depending on me. So if I am not getting my degree, I am unable to apply for the next stage, like whether it's a job or maybe the postdoc one. So that is why I am just asking to the whole community, like the especially to the judges over there, like who are deciding my future at this moment, like whether they can correlate all of this and just specifically see depending on my situation. So now you can suggest me what to do. So if you want to apologize again, so I am ready to do it again. So that's all. So I am just saying to the whole community, so just please reconsider my case and do the needful. Thank you so much".

דין:

18. עיינו בקפידה בכלל החומרים בתיק: הראיות והעדויות שהיו בפני בית הדין קמא, פרוטוקול דיון ההוכחות והכרעת הדין המשמעתית, פרוטוקול דיון הטיעונים לעונש וגזר הדין המשמעתית; וכתבי הטענות בערעור. שמענו אף את הצדדים בעל פה בפנינו, בקשב רב.
19. בית הדין קמא דן בדברים לעומקם, וכתב את מסקנתו בצורה בהירה ומנומקת. אף גזר הדין מפרט את מכלול השיקולים ומנומק היטב. טענתו המרכזית של המערער, כי השהיית הליכי הסיום שלו לפי סעיף 16.6 לתקנון הוסיפה בפועל לזמן ההרחקה, **נשמעה גם בפני הערכאה קמא, ונלקחה בחשבון בעת גזירת הדין על ידה.**
20. כידוע, ההלכה המשפטית, אשר אומצה גם בערכאות משמעתיות, קובעת שלא בנקל תתערב ערכאת ערעור בגזר דין של הערכאה מתחתיה, והיא תעשה כן רק במקרים חריגים בהם נמצאה טעות היורדת לשורשו של עניין, או כאשר העונש סוטה מהעונש הראוי סטייה בלתי סבירה.
21. ראשית, העונש שנגזר על המערער אינו סוטה סטייה קיצונית ממתחם הענישה הנהוג בטכניון, במקרים דומים של פרסומים ברשתות החברתיות, והרשעה לפי סעיפים 4.5 ו-14.19 לתקנון. יובהר, כי לדעתנו העונש שנגזר מצוי **ברף הנמוך** של מתחם הענישה הנהוג והראוי.
22. שנית, שמענו בקשב רב את נסיבותיו האישיות של המערער - הכלכליות, המשפחתיות, והאקדמיות – ולא מצאנו לנכון להקל בעונשו.
23. אנו רואים בחומרה רבה את הפרסום שפרסם המערער. כפי שגכתב ע"י בית הדין קמא, הפרסום מדבר בעד עצמו. בין היתר כתבה הערכאה קמא בהכרעת הדין (סעיף 68): **"אנו סבורים שסטודנט שלומד**

בטכניון ומתגורר במעונות במשך 4.5 שנים, יודע מהן תפיסות היסוד וערכי היסוד המקובלים, המשקפים את החברה בה הוא חי, ואת מרקם היחסים בטכניון".

ובהמשך, בגזר הדין, נכתב (סעיף 22): "מדובר בפרסום בוטה, חמור ומכליל, שנעשה בצורה פומבית, זכה לתהודה בקרב קהילת הטכניון, וגרם לפגיעה ממשית הן בכבוד הטכניון והן במרקם החיים המשותפים. התבטאויות כאלה פוגעות באופן קשה בלכידות החברתית, עלולות להגביר מתח ושנאה בין קבוצות שונות, ולהוות מדרון חלקלק שעלול להוביל גם לאלימות פיזית. אין להן מקום בקהילת הטכניון והן אינן חלק משיח לגיטימי ופלורליסטי".

24. אנו סבורים, כי מסטודנט הלומד לתואר מתקדם (דוקטור) בטכניון מצופה להוות דוגמה לסטודנטים אחרים, ולגלות אחריות אישית ונורמטיבית. סטודנט במעמד זה, השואף לשאת תואר דוקטור מטעמו של המוסד ולייצגו בקהילה המדעית, מהווה חלק מרכזי מפניו של הטכניון. במקום לשמש כשגריר של כבוד לטכניון, פרסום הנאצה של המערער זכה לתפוצה רחבה, אשר מפאת היותו סטודנט בינלאומי התפשטה אף אל מחוץ לגבולות המדינה, תוך פגיעה במוניטין המוסד ובמרקם הקהילתי שלו.

25. המערער שב והדגיש הן בכתב הערעור והן בדיון בפנינו, כי הוא התנצל בפני קהילת הטכניון ומתנצל גם עתה. לעמדתנו, ההגדרה להתנצלות הינה רחבה יותר מהצעדים המינוריים, לשון ממעיטה ומקלה, שננקטו ע"י המערער. יש הבדל מהותי בין התנצלות "טקטית" שניתנת בחדרי חדרים במסגרת ההליך המשמעותי, לבין התנצלות פומבית המיועדת לתקן את הנזק שנגרם לקהילה שנפגעה מהפרסום. על כן, יש לתת להתנצלותו של המערער משקל מוגבל.

26. בכל הכבוד, הפרסום שפרסם המערער כמוהו כיריקה לבאר ממנה שתי בשקיקה. המערער זכה מצידו של הטכניון לתנאי מחקר מיטביים, לרבות מעטפת אקדמית, מגורים ומלגות בהיקף כספי משמעותי – משאבים הממומנים בחלקם מקופת הציבור בישראל. תמיכה זו גוזרת עמה חובה בסיסית לנהוג בכבוד כלפי המוסד, עובדיו וכלל הסטודנטים הלומדים בו, חובה אשר המערער הפר ברגל גסה.

27. נוכח כל האמור לעיל, החלטנו פה-אחד, כי אין הצדקה להתערב בגזר דינו של בית הדין קמא. השופט דבדה הדגיש, כי לטעמו היה ראוי לגזור על המערער עונש חמור יותר של הרחקה בפועל לשנתיים ימים, כפי שסברה דעת המיעוט בערכאה קמא.

28. סיכומו של דבר הערעור נדחה. העונשים שנגזרו על המערער המפורטים בסעיף 3 לעיל עומדים בעינם כלשונם.

ג'יסון דבדה, שופט

מאיה דוידוביץ-פנחס, שופטת

דוד דורבן, שופט

מאיה דוידוביץ-פנחס

דוד דורבן